Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 18ης Μαρτίου 2016*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα WINNETOU — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009 — Αρχές της αυτοτέλειας και της ανεξαρτησίας του κοινοτικού σήματος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-501/13,

Karl-May-Verlag GmbH, πρώην Karl May Verwaltungs- und Vertriebs- GmbH, με έδρα το Bamberg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους M. Pejman και M. Brenner, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον A. Pohlmann, στη συνέχεια, από τον M. Fischer,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Constantin Film Produktion GmbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους P. Baronikians και S. Schmidt, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 9ης Ιουλίου 2013 (υπόθεση R 125/2012-1), σχετικά με διαδικασία περί κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Constantin Film Produktion GmbH και της Karl-May Verwaltungs- und Vertriebs- GmbH,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, I. Pelikánová και E. Buttigieg (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: M. Marescaux, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Σεπτεμβρίου 2013,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Ιανουαρίου 2014,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Ιανουαρίου 2014,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Απριλίου 2014,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπαντήσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 3 Ιουλίου 2014,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα, Karl-May-Verlag GmbH, πρώην Karl May Verwaltungs- und Vertriebs- GmbH, είναι δικαιούχος του κοινοτικού λεκτικού σήματος WINNETOU, για το οποίο είχε κατατεθεί αίτηση καταχωρίσεως στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) στις 14 Ιουνίου 2002, και το οποίο καταχωρίσθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 2003 (αριθ. καταχωρίσεως 2735017) και ανανεώθηκε στις 10 Ιουνίου 2012.

2 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 3, 9, 14, 16, 18, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 39, 41, 42 και 43 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 3: «Είδη αρωματοποιίας, αιθέρια έλαια, καλλυντικά, λοσιόν για τα μαλλιά»·

— κλάση 9: «Ταινίες (φιλμ), ιδίως ταινίες κινουμένων σχεδίων, βιντεοταινίες· συσκευές και όργανα φωτογραφικά, κινηματογραφικά, οπτικά, ζύγισης, σηματοδότησης, ελέγχου (επίβλεψης), και εκπαίδευσης, ηλεκτρικές συσκευές και όργανα που δεν περιλαμβάνονται σε άλλες κατηγορίες· συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση, την αναπαραγωγή ήχου, εικόνας και δεδομένων και μέσα αποθηκεύσεως, εγγεγραμμένα ή μη· μέσα αποθηκεύσεως μαγνητικών δεδομένων, δίσκοι εγγραφών, αριθμομηχανές, εξοπλισμός για την επεξεργασία δεδομένων, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, φωτοεκτεθειμένα φιλμ, περιλαμβανομένων εκείνων που προορίζονται για κινηματογραφική χρήση»·

— κλάση 14: «Πολύτιμα μέταλλα και κράματα αυτών, είδη κατασκευασμένα ή επιστρωμένα με τα υλικά αυτά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· κοσμήματα, είδη χρυσοχοΐας, πολύτιμοι λίθοι· στρας, κουμπιά· είδη ωρολογοποιίας και άλλα χρονομετρικά όργανα»·

— κλάση 16: «Χαρτί, χαρτόνι και είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· αυτοκόλλητα, ετικέτες· έντυπο υλικό· γραμματόσημα· υλικό βιβλιοδεσίας· φωτογραφίες· είδη χαρτοπωλείου· κόλλες για χαρτικά ή οικιακές χρήσεις· υλικά για καλλιτέχνες· πινέλα ζωγραφικής·

γραφομηχανές και είδη γραφείου (εκτός των επίπλων)· υλικό διδασκαλίας και εκπαίδευσης (εκτός συσκευών)· πλαστικά υλικά συσκευασίας μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· τυπογραφικά στοιχεία· στερεότυπα (κλισέ)»·

— κλάση 18: «Είδη από δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, ήτοι τσάντες και άλλα είδη τα οποία δεν είναι ειδικώς σχεδιασμένα ώστε να περιέχουν συγκεκριμένο αντικείμενο, καθώς και μικρά είδη από δέρμα, ιδίως πορτοφόλια για κέρματα, πορτοφόλια, θήκες για κλειδιά και άλλα είδη από αυτά τα υλικά· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδίου· ομπρέλες, αλεξήλια, και ράβδοι περιπάτου»·

— κλάση 21: «Μικρά σκεύη και δοχεία οικιακής και μαγειρικής χρήσης (μη κατασκευασμένα ή επιστρωμένα με πολύτιμα μέταλλα)· συσκευές μη περιλαμβανόμενες σε άλλες κλάσεις· χτένια και σφουγγάρια· βούρτσες (εκτός πινέλων)· υλικά ψηκτροποιίας· είδη καθαρισμού· είδη υαλουργίας, πορσελάνη και φαγεντιανά οικιακής και μαγειρικής χρήσης, μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις, έργα τέχνης από τα εν λόγω υλικά»·

— κλάση 24: «Υφάσματα και είδη υφαντουργίας μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· κλινοσκεπάσματα· τραπεζομάντιλα»·

— κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα και είδη πιλοποιΐας»·

— κλάση 28: «Παιχνίδια, παιγνιόχαρτα, ατομικά παιχνίδια, περιλαμβανομένων των ηλεκτρονικών, διακοσμητικά χριστουγεννιάτικων δέντρων· είδη γυμναστικής και αθλητισμού μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις»·

— κλάση 29: «Κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κυνήγια· εκχυλίσματα κρέατος· φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα· ζελέ, μαρμελάδες, κομπόστες (σάλτσες από φρούτα)»·

— κλάση 30: «Καφές, τσάι, κακάο, άρτος, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής, ιδίως ψωμί γλυκό με τζίντζερ, ψωμί με φρούτα, παγωτά, μέλι· μπαχαρικά, ζαχαρώδη και προϊόντα σοκολάτας»·

— κλάση 39: «Μεταφορά επιβατών»·

— κλάση 41: «Ψυχαγωγικές, πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις, μίσθωση κινηματογραφικών ταινιών και ηχογραφήσεων· παραγωγή και προβολή κινηματογραφικών ταινιών· φωτογραφία· υπηρεσίες ψυχαγωγίας· εκδηλώσεις σε πάρκα αναψυχής· υπηρεσίες κατασκηνώσεων διακοπών· εκμετάλλευση εγκαταστάσεων κατασκήνωσης (κάμπινγκ)»·

— κλάση 42: «Εκμετάλλευση δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας»·

— κλάση 43: «Υπηρεσίες παροχής διατροφής και ποτών· υπηρεσίες προσωρινής κατάλυσης».

3 Στις 14 Ιουνίου 2010, η παρεμβαίνουσα, Constantin Film Produktion GmbH, υπέβαλε αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας του αμφισβητούμενου σήματος, επικαλούμενη την ύπαρξη απόλυτου λόγου ακυρότητας, βάσει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1), εξεταζομένου από κοινού με το άρθρο 7 του κανονισμού 207/2009, για το σύνολο των προϊόντων για τα οποία είχε καταχωρισθεί το σήμα.

4 Με απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2011, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας.

5 Στις 17 Ιανουαρίου 2012, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων του ΓΕΕΑ.

6 Με απόφαση της 9ης Ιουλίου 2013 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ έκανε εν μέρει δεκτή την προσφυγή και ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων, με αποτέλεσμα να ακυρωθεί το αμφισβητούμενο σήμα, με εξαίρεση τα «τυπογραφικά στοιχεία» και τα «κλισέ», τα οποία περιλαμβάνονται στην κλάση 16.

7 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 3, 9, 14, 16, 18, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 39, 41 και 43 προορίζονταν για τον μέσο καταναλωτή και ότι οι υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στην κλάση 42 προορίζονταν για τους επαγγελματίες. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι όλα τα ως άνω προϊόντα και οι υπηρεσίες μπορούσαν επίσης να απευθύνονται σε εξειδικευμένο κοινό, όπως οι μεσάζοντες. Προσέθεσε ότι ο βαθμός προσοχής ήταν, όσον αφορά τους καταναλωτές, υψηλός ή μέσος, αναλόγως του τύπου προϊόντων ή υπηρεσιών, και υψηλός όσον αφορά τους επαγγελματίες (σημεία 18 και 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εν συνεχεία, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι ο όρος «winnetou» δεν συνδεόταν προς καμία από τις γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι, καταρχάς, το ίδιο έπρεπε να προβεί στην ανάλυσή του σε σχέση προς τους γερμανόφωνους καταναλωτές, δεδομένου ότι έγινε επίκληση του περιγραφικού χαρακτήρα του σήματος ειδικώς στη Γερμανία (σημείο 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

8 Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, όσον αφορά τον περιγραφικό χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σήματος, ότι ο Winnetou ήταν ο κύριος χαρακτήρας σειράς μυθιστορημάτων του συγγραφέα Karl May, καθώς και πρωταγωνιστής ταινιών, θεατρικών παραστάσεων και ραδιοφωνικών εκπομπών. Το τμήμα προσφυγών προσέθεσε ότι, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Bundesgerichtshof (Ομοσπονδιακού δικαστηρίου, Γερμανία) και του Bundespatentgericht (Ομοσπονδιακού δικαστηρίου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, Γερμανία) (στο εξής: αποφάσεις των γερμανικών δικαστηρίων), τις οποίες επικαλείται η παρεμβαίνουσα, ο όρος «winnetou» αναφερόταν, κατά την αντίληψη του Γερμανού καταναλωτή, σε έναν φανταστικό καλοκάγαθο ινδιάνο αρχηγό και, κατά το Bundesgerichtshof, ήταν περιγραφικός όρος για έντυπο υλικό, παραγωγή ταινιών, δημοσίευση και έκδοση βιβλίων και περιοδικών στη Γερμανία (σημεία 22 έως 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Καίτοι το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε ότι δεν δεσμευόταν από τη νομολογία των εθνικών δικαστηρίων, εντούτοις υπογράμμισε ότι, στην προκειμένη περίπτωση, καθόσον ανώτατο εθνικό δικαστήριο είχε κρίνει ότι ο όρος «winnetou» ήταν περιγραφικός στη Γερμανία, το αμφισβητούμενο σήμα έπρεπε επίσης, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, να εκληφθεί ως μη δυνάμενο να τύχει προστασίας για προϊόντα και υπηρεσίες σχετικά με τα βιβλία, τις ραδιοφωνικές και τις τηλεοπτικές εκπομπές (σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Έτσι, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι για τις «ταινίες (φιλμ), ιδίως ταινίες κινουμένων σχεδίων, βιντεοταινίες», τα «μέσα αποθηκεύσεως μαγνητικών δεδομένων, δίσκους εγγραφών», τα «φωτοεκτεθειμένα φιλμ, περιλαμβανομένων εκείνων που προορίζονται για κινηματογραφική χρήση» της κλάσεως 9, το «έντυπο υλικό», το «υλικό βιβλιοδεσίας», τις «φωτογραφίες» της κλάσεως 16, και τις υπηρεσίες «ψυχαγωγικές, πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις, τη μίσθωση κινηματογραφικών ταινιών και ηχογραφήσεων», την «παραγωγή και προβολή κινηματογραφικών ταινιών», τη «φωτογραφία», τις «υπηρεσίες ψυχαγωγίας», τις «εκδηλώσεις σε πάρκα αναψυχής», τις «υπηρεσίες κατασκηνώσεων διακοπών» και την «εκμετάλλευση εγκαταστάσεων κατασκήνωσης (κάμπινγκ)», καθώς και την «εκμετάλλευση δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας» των κλάσεων 41 και 42, το σημείο WINNETOU περιέγραφε ή επισήμαινε άμεσα το περιεχόμενο των ως άνω προϊόντων και υπηρεσιών, διότι ο καταναλωτής θα υπέθετε απλώς ότι επρόκειτο για προϊόντα ή υπηρεσίες σχετικά με τον Winnetou ή με θέμα τον Winnetou (σημεία 28 έως 31 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εν συνεχεία, όσον αφορά τα λοιπά προϊόντα ή τις υπηρεσίες, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι, με εξαίρεση τα «τυπογραφικά στοιχεία» και τα «κλισέ», τα οποία περιλαμβάνονται στην κλάση 16, τα οποία δεν εμφάνιζαν κανέναν σύνδεσμο προς τον χαρακτήρα του Winnetou, τα βιβλία, τις κινηματογραφικές ταινίες ή τα φεστιβάλ, τα λοιπά προϊόντα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως «merchandising», και εμφάνιζαν άμεσο σύνδεσμο προς τον Winnetou και ότι ορισμένα προϊόντα ή υπηρεσίες όπως τα τρόφιμα ή οι υπηρεσίες «μεταφοράς», «παροχής διατροφής και ποτών» και οι «υπηρεσίες προσωρινής κατάλυσης» εμφάνιζαν άμεσο

σύνδεσμο προς τα φεστιβάλ (σημεία 32 έως 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Βάσει αυτών των στοιχείων, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το αμφισβητούμενο σήμα ήταν περιγραφικό για όλα τα ως άνω προϊόντα και τις υπηρεσίες.

9 Τέλος, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το αμφισβητούμενο σήμα στερείτο διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που συνδέονταν προς έναν καλοκάγαθο Ινδιάνο αρχηγό ή προς τον μυθιστορηματικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι ο καταναλωτής θα εκκινούσε από την αρχή ότι το σήμα περιγράφει το αντικείμενο ή τον προορισμό των προϊόντων και των υπηρεσιών. Αντιθέτως, για τα «τυπογραφικά στοιχεία» και τα «κλισέ», τα οποία περιλαμβάνονται στην κλάση 16, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι το αμφισβητούμενο σήμα ήταν διακριτικό, δεδομένου ότι οι καταναλωτές εξελάμβαναν το αμφισβητούμενο σήμα, όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα, ως επινοημένη ονομασία (σημεία 48 έως 52 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Σεπτεμβρίου 2013, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

11 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας κατ' άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, οι διάδικοι κλήθηκαν να απαντήσουν σε έγγραφες ερωτήσεις. Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα υπέβαλαν τις απαντήσεις τους εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Η προσφεύγουσα δεν ανταποκρίθηκε στο ως άνω αίτημα εντός της ταχθείσας προθεσμίας, αλλά, κατόπιν αποφάσεως του προέδρου του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου, οι απαντήσεις της συμπεριελήφθησαν στη δικογραφία.

12 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

13 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

14 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι, με το πρώτο εκ των αιτημάτων της, ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον με αυτή έγινε δεκτή η αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού

15 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει πως είναι απαράδεκτα τα παραρτήματα Α.12 έως Α.17 της προσφυγής, για τον λόγο ότι τα έγγραφα αυτά προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Η προσφεύγουσα και το ΓΕΕΑ δεν τοποθετήθηκαν επ' αυτού.

16 Τα εν λόγω παραρτήματα αντιστοιχούν σε πορίσματα ερευνών που πραγματοποιήθηκαν, αντιστοίχως, στα αρχεία του ΓΕΕΑ, όσον αφορά το παράρτημα Α.12, σε απόσπασμα του εγχειριδίου σχετικά με τις διαδικασίες ενώπιον του ΓΕΕΑ, όσον αφορά το παράρτημα Α.13, σε διατάξεις του Bundespatentgericht, όσον αφορά τα παραρτήματα Α.14 και Α.15, σε απόσπασμα του έργου των Ingerl και Rohnke με τίτλο *Markengesetz* (3η έκδοση), όσον αφορά το παράρτημα Α.16, και σε άρθρο της εφημερίδας *Weser-Kurier* της 1ης Ιουλίου 2013, όσον αφορά το παράρτημα Α.17.

17 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009, οπότε το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά υπό το πρίσμα των εγγράφων που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του. Επομένως, απορρίπτονται τα παραρτήματα Α.12 και Α.17 της προσφυγής, παρέλκει δε η εξέταση της αποδεικτικής τους ισχύος [βλ., κατ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2005, Sadas κατά ΓΕΕΑ — LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Συλλογή, EU:T:2005:420, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

18 Αντιθέτως, όσον αφορά τα παραρτήματα Α.13 έως Α.16, υπογραμμίζεται ότι, καίτοι τα στοιχεία αυτά προσκομίζονται από την προσφεύγουσα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, αυτή έχει δικαίωμα να τα επικαλείται. Πράγματι, προκύπτει από τη νομολογία ότι δεν μπορεί να απαγορεύεται ούτε στους διαδίκους ούτε στο Γενικό Δικαστήριο να λαμβάνουν υπόψη στοιχεία αντλούμενα από την εθνική νομοθεσία, νομολογία και θεωρία, δεδομένου ότι δεν εγείρεται ζήτημα ως προς τη συνεκτίμηση από το τμήμα προσφυγών πραγματικών στοιχείων από συγκεκριμένη απόφαση εθνικού δικαστηρίου, αλλά, αντιθέτως, πρόκειται για επίκληση αποφάσεων και επιστημονικών δημοσιεύσεων προς στήριξη λόγου ακυρώσεως που αφορά τη μη ορθή εφαρμογή από το τμήμα προσφυγών διατάξεως του κανονισμού 207/2009 [βλ., κατ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2006, Vitakraft-Werke Wührmann κατά ΓΕΕΑ – Johnson's Veterinary Products (VITACOAT), T-277/04, Συλλογή, EU:T:2006:202, σκέψη 71]. Επιπροσθέτως, τα στοιχεία τα οποία προσκομίζονται στο πλαίσιο του παραρτήματος Α.13 δεν αποτελούν αποδεικτικά στοιχεία εν στενή εννοία, αλλά αφορούν την πρακτική που ακολουθεί το ΓΕΕΑ στις σχετικές αποφάσεις του και τη νομολογία των δικαστηρίων της Ένωσης, την οποία οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να επικαλούνται (απόφαση ARTHUR ET FELICIE, σκέψη 17 ανωτέρω, EU:T:2005:420, σκέψη 20).

19 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι τα παραρτήματα Α.12 και Α.17 της προσφυγής είναι απαράδεκτα.

Επί της ουσίας

20 Η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους προς στήριξη της προσφυγής της αντλούμενους, ο μεν πρώτος, από παραβίαση των αρχών της αυτοτέλειας και της ανεξαρτησίας του κοινοτικού σήματος και του δικαίου περί κοινοτικού σήματος, ο δεύτερος, από παράβαση του άρθρου 76 του κανονισμού 207/2009, ο τρίτος, από συνεκτίμηση λόγων ακυρώσεως οι οποίοι δεν είχαν προβληθεί στο πλαίσιο της αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας, ο τέταρτος, από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 και, ο πέμπτος, από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

21 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει καταρχάς τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, εν συνεχεία τον πρώτο λόγο, και έπειτα να εξετάσει αυτεπαγγέλτως λόγο αντλούμενο από ανεπαρκή αιτιολόγηση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος αντλείται από συνεκτίμηση λόγων ακυρώσεως οι οποίοι δεν είχαν προβληθεί στο πλαίσιο της αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας

22 Με τον τρίτο λόγο, ο οποίος αντλείται από συνεκτίμηση λόγων ακυρώσεως οι οποίοι δεν είχαν προβληθεί στο πλαίσιο της αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών απεφάνθη ultra petita και υπερέβη τις αρμοδιότητές του, καθόσον βάσισε την ακύρωση του αμφισβητούμενου σήματος στον λόγο ακυρώσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, ενώ η αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας της παρεμβαίνουσας βασιζόταν αποκλειστικώς στην έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σήματος, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

23 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

24 Το τμήμα ακυρώσεων είχε κρίνει ότι η βασιζόμενη στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 αίτηση δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη, για τον λόγο, αφενός, ότι η αίτηση αυτή είχε υποβληθεί στο στάδιο της απαντήσεως και, αφετέρου, ότι δεν υφίστατο διαφορά ως προς τον έλεγχο μεταξύ των λόγων που αναφέρονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009. Αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, καταρχάς, ότι, σύμφωνα με το έντυπο της αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας, η αίτηση βασιζόταν στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', εξεταζόμενο από κοινού προς το άρθρο 7 του κανονισμού 207/2009. Εν συνεχεία, το τμήμα ακυρώσεων επισήμανε ότι, στο υπόμνημα των λόγων καταθέσεως της αιτήσεώς της, η παρεμβαίνουσα είχε προβάλει τους λόγους απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009, χωρίς να προβεί σε σαφή διάκριση μεταξύ αυτών των δύο λόγων απαραδέκτου. Τέλος, αφού υπογράμμισε ότι η παρεμβαίνουσα είχε ρητώς αναφερθεί στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και ότι είχε λάβει θέση, στο πλαίσιο της αιτήσεώς της, επί του περιγραφικού χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σήματος, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έπρεπε να κριθεί εάν το αμφισβητούμενο σήμα ήταν ακυρωτέο λαμβανομένων υπόψη των απόλυτων λόγων απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009.

25 Στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να εξετασθεί εάν η αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας αφορούσε επίσης το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, με αποτέλεσμα το τμήμα προσφυγών να δύναται, χωρίς να υπερβεί τις αρμοδιότητές του, να εξετάσει εάν το αμφισβητούμενο σήμα ήταν περιγραφικό.

26 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, προκειμένου να κριθεί σε ποιους λόγους βασίζεται μια αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας, πρέπει να εξετάζεται η αίτηση στο σύνολό της, ιδίως λαμβανομένου υπόψη της λεπτομερούς εκθέσεως των λόγων στους οποίους αυτή στηρίζεται [απόφαση της 24ης Μαρτίου 2011, Cybergun κατά ΓΕΕΑ — Umarex Sportwaffen (AK 47), T-419/09, EU:T:2011:121, σκέψη 21].

27 Εντούτοις, στην προκειμένη περίπτωση, όπως ορθώς προέβαλε και το ΓΕΕΑ, προκύπτει σαφώς από την κατ' ουσίαν εξέταση της αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας και των σχετικών λόγων που εξέθεσε η παρεμβαίνουσα κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ ότι η αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας βασιζόταν όχι μόνο στην έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σήματος δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, αλλά επίσης στον περιγραφικό χαρακτήρα του ως άνω σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού.

28 Επομένως, είναι σαφές ότι η παρεμβαίνουσα, στο έντυπο της αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας, επέλεξε το τετραγωνίδιο που αφορούσε το άρθρο 7 και το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009. Επιπροσθέτως, στο υπόμνημα των λόγων της αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας, η παρεμβαίνουσα επικαλέστηκε ρητώς το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του

κανονισμού 207/2009, όμως προέβαλε και επιχειρήματα σχετικά με τον περιγραφικό χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σήματος, όπως προκύπτει σαφώς από τις σελίδες 46 και 48 του φακέλου της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ, ο οποίος ετέθη υπόψη του Γενικού Δικαστηρίου.

29 Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνεται ότι, καίτοι η παρεμβαίνουσα αναφέρθηκε ρητώς στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 μόνο στο στάδιο της απαντήσεως ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, η αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας αφορούσε τόσο την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 όσο και τον περιγραφικό του χαρακτήρα βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού και, κατά συνέπεια, ο υπό κρίση λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πρώτου λόγου, ο οποίος αντλείται από παραβίαση των αρχών της αυτοτέλειας και της ανεξαρτησίας του κοινοτικού σήματος και του συστήματος των κοινοτικών σημάτων

30 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές της αυτοτέλειας και της ανεξαρτησίας του κοινοτικού σήματος και του συστήματος των κοινοτικών σημάτων, καθόσον το τμήμα προσφυγών βάσισε την απόφασή του αποκλειστικώς στις αποφάσεις των γερμανικών δικαστηρίων, χωρίς να προβεί σε αυτοτελή εκτίμηση βάσει των κριτηρίων που έχουν καθοριστεί προς τον σκοπό αυτό από το δίκαιο των σημάτων της Ένωσης. Τούτο αντιβαίνει στην αρχή κατά την οποία το καθεστώς των κοινοτικών σημάτων συνιστά αυτοτελές σύστημα αποτελούμενο από ένα σύνολο κανόνων και επιδιώκει σκοπούς που προσιδιάζουν σε αυτό, η δε εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη από οποιοδήποτε εθνικό σύστημα.

31 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

32 Καταρχάς, το ΓΕΕΑ παραδέχεται ότι η ακυρότητα κοινοτικού σήματος πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του δικαίου της Ένωσης, αλλά υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών προέβη σε αυτοτελή εκτίμηση βάσει των διατάξεων του κανονισμού 207/2009 και της σχετικής νομολογίας. Εν συνεχεία, το ΓΕΕΑ επισημαίνει ότι το τμήμα προσφυγών ήταν υποχρεωμένο, βάσει της διατάξεως της 12ης Φεβρουαρίου 2009, Bild digital και ZVS (C-39/08 και C-43/08, EU:C:2009:91), να λάβει υπόψη τη γερμανική νομολογία καθόσον σχετίζεται προς το ίδιο σήμα, προερχόταν από ανώτατο εθνικό δικαστήριο, αφορούσε προϊόντα και υπηρεσίες εν μέρει ίδια και είχε εκδοθεί λίγο μετά την κατάθεση του αμφισβητούμενου κοινοτικού σήματος. Τέλος, το ΓΕΕΑ υπογραμμίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν βασίστηκε σε μία και μόνη απόφαση, αλλά σε τέσσερις αποφάσεις των γερμανικών δικαστηρίων, στοιχείο που αποδεικνύει ότι επρόκειτο για πάγια νομολογία.

33 Η παρεμβαίνουσα εκτιμά ότι το τμήμα προσφυγών πράγματι βασίστηκε στη γερμανική νομολογία, αλλά στο πλαίσιο αυτοτελούς και ενδελεχούς εκτιμήσεως του αμφισβητούμενου σήματος υπό το πρίσμα του άρθρου 7 του κανονισμού 207/2009. Έτσι, υπογραμμίζει ότι το τμήμα προσφυγών προέβη σε δική του εκτίμηση του τρόπου με τον οποίο γίνεται αντιληπτό το σημείο WINNETOU από το ενδιαφερόμενο κοινό σε σχέση με τα οικεία προϊόντα και τις υπηρεσίες.

34 Συναφώς, πρέπει καταρχάς να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το καθεστώς των κοινοτικών σημάτων συνιστά αυτοτελές σύστημα το οποίο αποτελείται από ένα σύνολο κανόνων και επιδιώκει σκοπούς που προσιδιάζουν σε αυτό και η εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη από οποιοδήποτε εθνικό σύστημα [αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2013, Rivella International κατά ΓΕΕΑ, C-445/12 P, Συλλογή, EU:C:2013:826, σκέψη 48, και της 5ης Δεκεμβρίου 2000, Messe München κατά ΓΕΕΑ (electronica), T-32/00, Συλλογή, EU:T:2000:283, σκέψη 47].

35 Κατά συνέπεια, η δυνατότητα καταχωρίσεως σημείου ως κοινοτικού σήματος πρέπει να εκτιμάται μόνο βάσει της σχετικής νομοθεσίας της Ένωσης, όπως έχει ερμηνευθεί από τον δικαστή της Ένωσης (βλ., κατ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 16ης Ιουλίου 2009, American Clothing Associates κατά ΓΕΕΑ και ΓΕΕΑ κατά American Clothing Associates, C-202/08 P και C-208/08 P, Συλλογή, EU:C:2009:477,

σκέψη 58). Επομένως, το ΓΕΕΑ δεν δεσμεύεται από εκδοθείσες σε επίπεδο κρατών μελών αποφάσεις, τούτο δε ακόμη και αν οι αποφάσεις αυτές ελήφθησαν κατ' εφαρμογήν εθνικής νομοθεσίας εναρμονισμένης προς την πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1) [βλ., κατ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 16ης Μαρτίου 2006, Telefon & Buch κατά ΓΕΕΑ — Herold Business Data (WEISSE SEITEN), T-322/03, Συλλογή, EU:T:2006:87, σκέψη 30, της 14ης Ιουνίου 2007, Europig κατά ΓΕΕΑ (EUROPIG), T-207/06, Συλλογή, EU:T:2007:179, σκέψη 42, και της 14ης Νοεμβρίου 2013, Efag Trade Mark Company κατά ΓΕΕΑ (FICKEN), T-52/13, EU:T:2013:596, σκέψη 42]. Πρέπει δε να προστεθεί ότι καμία διάταξη του κανονισμού 207/2009 δεν επιβάλλει στο ΓΕΕΑ ή, κατόπιν ασκήσεως προσφυγής, στο Γενικό Δικαστήριο την υποχρέωση να καταλήγουν σε αποτελέσματα ταυτιζόμενα με εκείνα στα οποία έχουν καταλήξει οι εθνικές διοικητικές αρχές ή τα εθνικά δικαστήρια επί παρόμοιας περιπτώσεως [βλ., κατ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 12ης Ιανουαρίου 2006, Deutsche SiSi-Werke κατά ΓΕΕΑ, C-173/04 P, Συλλογή, EU:C:2006:20, σκέψη 49· της 8ης Νοεμβρίου 2007, MPDV Mikrolab κατά ΓΕΕΑ (manufacturing score card), T-459/05, EU:T:2007:336, σκέψη 27, και της 10ης Σεπτεμβρίου 2010, MPDV Mikrolab κατά ΓΕΕΑ (ROI ANALYZER), T-233/08, EU:T:2010:382, σκέψη 43].

36 Επίσης κατά πάγια νομολογία, καίτοι το ΓΕΕΑ δεν δεσμεύεται από τις αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων, οι εν λόγω αποφάσεις, χωρίς να είναι δεσμευτικές ή καθοριστικές, μπορούν, ωστόσο, να λαμβάνονται υπόψη από το ΓΕΕΑ, ως στοιχεία, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως [βλ., κατ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 21ης Απριλίου 2004, Concept κατά ΓΕΕΑ (ECA), T-127/02, Συλλογή, EU:T:2004:110, σκέψη 70· της 9ης Ιουλίου 2008, Reber κατά ΓΕΕΑ — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Συλλογή, EU:T:2008:268, σκέψη 45, και της 25ης Οκτωβρίου 2012, riha κατά ΓΕΕΑ — Lidl Stiftung (VITAL&FIT), T-552/10, EU:T:2012:576, σκέψη 66].

37 Από το σύνολο των ως άνω στοιχείων προκύπτει ότι, πέραν της περιπτώσεως του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, στο πλαίσιο της οποίας το ΓΕΕΑ υποχρεούται να εφαρμόσει το εθνικό δίκαιο, περιλαμβανομένης της σχετικής νομολογίας των εθνικών δικαστηρίων, το ΓΕΕΑ ή το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούν να δεσμεύονται από τις αποφάσεις των εθνικών αρχών ή δικαστηρίων.

38 Στην προκειμένη περίπτωση, προκύπτει καταρχάς από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, καίτοι το τμήμα προσφυγών πράγματι υπογράμμισε στο σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι δεν δεσμευόταν από τη νομολογία των εθνικών δικαστηρίων, εντούτοις προσέθεσε, στο ίδιο σημείο, ότι στην προκειμένη περίπτωση, καθόσον ανώτατο εθνικό δικαστήριο είχε κρίνει ότι ο όρος «winnetou» ήταν περιγραφικός στη Γερμανία, το κοινοτικό σήμα έπρεπε επίσης να κριθεί ως μη δυνάμενο να τύχει προστασίας για προϊόντα και υπηρεσίες συνδεόμενα προς τα βιβλία, τις ραδιοφωνικές και τις τηλεοπτικές εκπομπές.

39 Επιπροσθέτως, στο σημείο 42 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την ανάλυση του περιγραφικού χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σήματος σχετικά με τα προϊόντα «merchandising», το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι, καθόσον η απόφαση του Bundesgerichtshof είχε εκδοθεί μόλις μερικούς μήνες μετά την κατάθεση της αιτήσεως, έπρεπε επίσης να θεωρηθεί ότι ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου υφίστατο ήδη κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος.

40 Εκ των ανωτέρω, τα οποία ενισχύονται από τα σημεία 23, 25, 26, 29 και 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι, με εξαίρεση την απαρίθμηση των έργων που έχουν στο επίκεντρό τους τον Winnetou, στο σημείο 24 της ίδιας αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών επανέλαβε τις εκτιμήσεις της γερμανικής νομολογίας όσον αφορά τη δυνατότητα καταχωρίσεως του σημείου WINNETOU, του τρόπου με τον οποίο γίνεται αντιληπτό το εν λόγω σημείο και τον περιγραφικό χαρακτήρα του

αμφισβητούμενου σήματος σχετικά με τα οικεία προϊόντα και τις υπηρεσίες, χωρίς να προβεί σε αυτοτελή εκτίμηση υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων των διαδίκων και των στοιχείων που αυτοί προσκόμισαν.

41 Επομένως, όπως προκύπτει ιδίως από τα σημεία 25, 26, 29 και 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η εκτίμηση κατά την οποία το επίμαχο σημείο επισημαίνει άμεσα το περιεχόμενο των «ταινιών (φιλμ), ιδίως ταινιών κινουμένων σχεδίων», των βιντεοταινιών», των «μέσων αποθηκεύσεως μαγνητικών δεδομένων», των «δίσκων εγγραφών», των «φωτοεκτεθειμένων φιλμ, περιλαμβανομένων εκείνων που προορίζονται για κινηματογραφική χρήση» της κλάσεως 9, του «εντύπου υλικού», του «υλικού βιβλιοδεσίας», των «φωτογραφιών» της κλάσεως 16, και των υπηρεσιών «ψυχαγωγικές, πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις», «μίσθωση κινηματογραφικών ταινιών και ηχογραφήσεων», «παραγωγή και προβολή κινηματογραφικών ταινιών», «φωτογραφία», των «υπηρεσιών ψυχαγωγίας», των «εκδηλώσεων σε πάρκα αναψυχής», των «υπηρεσιών κατασκηνώσεων διακοπών» και της «εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων κατασκήνωσης (κάμπινγκ)», καθώς και της «εκμετάλλευσης δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας» των κλάσεων 41 και 42, δεν αποτελεί προϊόν αυτοτελούς εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών, δεδομένου ότι το τελευταίο επισημαίνει στο σημείο 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, «κατά τη γερμανική νομολογία, ο καταναλωτής θα υποθέτει ότι ο όρος “winnetou” περιγράφει απλώς και μόνο το γεγονός ότι πρόκειται για ταινία ή για βιβλίο με τον Winnetou ή άλλο προϊόν αυτού του είδους».

42 Ως εκ τούτου, τα ανωτέρω στοιχεία δεν συνάδουν προς τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 34 έως 36 της παρούσας αποφάσεως, καθόσον το τμήμα προσφυγών προσέδωσε στις αποφάσεις των γερμανικών δικαστηρίων όχι ενδεικτική αξία, ήτοι αξία στοιχείου συνεκτιμώμενου στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, αλλά καθοριστική σημασία ως προς το εάν το αμφισβητούμενο σήμα δύναται να καταχωρισθεί.

43 Η διαπίστωση αυτή δεν μπορεί να κλονισθεί από το επιχείρημα το οποίο αντλεί το ΓΕΕΑ από τη διάταξη Bild digital και ZVS, σκέψη 32 ανωτέρω (EU:C:2009:91), με το οποίο προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη τη γερμανική νομολογία καθόσον σχετίζεται προς το ίδιο σήμα, προερχόταν από ανώτατο εθνικό δικαστήριο, αφορούσε προϊόντα και υπηρεσίες εν μέρει ίδια και είχε εκδοθεί λίγο μετά την κατάθεση του αμφισβητούμενου κοινοτικού σήματος.

44 Καταρχάς, πρέπει επ’ αυτού να τονισθεί ότι η διάταξη την οποία επικαλείται το ΓΕΕΑ αφορά την ερμηνεία της οδηγίας 89/104 και ειδικώς τις υποχρεώσεις των αρμόδιων εθνικών αρχών να λαμβάνουν ή μη υπόψη το γεγονός ότι σημεία τα οποία είναι ίδια ή παρόμοια έχουν ήδη καταχωρισθεί ως σήμα. Επιπροσθέτως, το Δικαστήριο επισημαίνει στη διάταξη αυτή ότι όταν, προς στήριξη αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος σε κράτος μέλος, γίνεται επίκληση του γεγονότος ότι παρόμοιο ή ίδιο σήμα έχει ήδη καταχωρισθεί, καίτοι η αρμόδια για την καταχώριση εθνική αρχή οφείλει, στο πλαίσιο της εξετάσεως αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, να λαμβάνει υπόψη τις προγενέστερες αποφάσεις επί παρεμφερών αιτήσεων και να εξετάζει με ιδιαίτερη προσοχή αν πρέπει ή όχι να αποφασίσει κατά τον ίδιο τρόπο, εντούτοις ουδόλως δεσμεύεται από αυτές. Ως εκ τούτου, μολονότι δύναται να γίνει δεκτό ότι τούτο ισχύει κατ’ αναλογίαν και για τον εκ μέρους των τμημάτων του ΓΕΕΑ έλεγχο κατά την εφαρμογή του κανονισμού 207/2009, τούτο δεν αναιρεί την επισήμανση του Δικαστηρίου ότι η οικεία αρχή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να δεσμεύεται από αποφάσεις επί παρεμφερών αιτήσεων.

45 Επομένως, διαπιστώνεται ότι, καίτοι μπορεί να συναχθεί από τη διάταξη αυτή ότι το τμήμα προσφυγών έπρεπε να λάβει υπόψη του τις αποφάσεις των γερμανικών δικαστηρίων όσον αφορά το σημείο WINNETOU και να διερωτηθεί σοβαρά εάν έπρεπε να ευθυγραμμιστεί προς τις αποφάσεις αυτές, προκύπτει επίσης από την ως άνω διάταξη ότι προγενέστερες αποφάσεις δεν δύνανται να δεσμεύσουν το τμήμα προσφυγών, ακόμα κι αν σχετίζονται προς το ίδιο σημείο. Εντούτοις, στην προκειμένη περίπτωση, δεν προσάπτεται στο τμήμα προσφυγών ότι έλαβε υπόψη τις αποφάσεις των

γερμανικών δικαστηρίων, αλλά ότι εκτίμησε πως δεσμευόταν από τις αποφάσεις αυτές, γεγονός που δεν συνάδει προς τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 34 έως 36 ανωτέρω και, επομένως, δεν κλονίζεται από το επιχείρημα του ΓΕΕΑ.

46 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος πρέπει να γίνει δεκτός και η προσβαλλόμενη απόφαση να ακυρωθεί, καθόσον με αυτή έγινε δεκτό το αίτημα περί κηρύξεως ακυρότητας, στο μέτρο που η πλάνη περί το δίκαιο η οποία αναφέρθηκε στη σκέψη 42 ανωτέρω καθιστά πλημμελή τόσο την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 όσο και την εκτίμηση σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού. Συγκεκριμένα, στα σημεία 50 και 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι το αμφισβητούμενο σήμα στερείτο διακριτικού χαρακτήρα για προϊόντα και υπηρεσίες που δεν αποτελούν «τυπογραφικά στοιχεία» και «κλισέ», δεδομένου ότι το εν λόγω σήμα δεν ήταν ικανό να λειτουργήσει ως ένδειξη της εμπορικής προελεύσεως των προϊόντων και των υπηρεσιών αυτών, παραπέμποντας στις εκτιμήσεις του σχετικά με τον περιγραφικό χαρακτήρα αυτού, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου και του σκοπού των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών.

47 Καίτοι από τη διαπίστωση αυτή, η οποία σχετίζεται με το βάσιμο της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι η τελευταία πρέπει να ακυρωθεί, καθόσον με αυτή έγινε δεκτή η αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι είναι αναγκαίο, στην προκειμένη περίπτωση, να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το ζήτημα εάν το τμήμα προσφυγών αιτιολόγησε αρκούντως την εκτίμησή του σχετικά με τον περιγραφικό χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σήματος.

Επί του αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενου λόγου ο οποίος αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

48 Κατά πάγια νομολογία, η τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως αποτελεί ζήτημα δημοσίας τάξεως, το οποίο πρέπει, αναλόγως της περιπτώσεως, να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως [βλ., κατ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 20ής Φεβρουαρίου 1997, Επιτροπή κατά Daffix, C-166/95 P, Συλλογή, EU:C:1997:73, σκέψη 24, και της 23ης Οκτωβρίου 2002, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ — Educational Services (ELS), T-388/00, Συλλογή, EU:T:2002:260, σκέψη 59]. Στην προκειμένη περίπτωση, καίτοι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε έλλειψη αιτιολογίας, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ως αναγκαίο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως εάν η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αρκούντως αιτιολογημένη. Οι διάδικοι ερωτήθηκαν, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, επί της επάρκειας της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

49 Συναφώς, η προσφεύγουσα εκτιμά, αφενός, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ουδεμία αυτοτελή αιτιολογία περιλαμβάνει και, αφετέρου, ότι η πρόσληψη των διαφορετικών προϊόντων και υπηρεσιών από το ενδιαφερόμενο κοινό και η κατηγοριοποίησή τους ως προϊόντα «merchandising» είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη.

50 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

51 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι, καίτοι το τμήμα προσφυγών δεν παρέθεσε ειδική αιτιολογία σχετικά με το περιγραφικό περιεχόμενο του σημείου WINNETOU για καθένα από τα αναφερόμενα προϊόντα και τις υπηρεσίες, τέτοια αιτιολογία δεν απαιτείται, διότι η παρατεθείσα αιτιολογία ισχύει για το σύνολο των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών. Το ΓΕΕΑ προσθέτει ότι, όσον αφορά τυπικά προϊόντα «merchandising», το σημείο WINNETOU σηματοδοτεί ότι πρόκειται για «ινδιάνικα προϊόντα» ή προϊόντα «ινδιάνικου τύπου», για τα οποία ο καταναλωτής συνδέει τον Winnetou, ο οποίος γίνεται αντιληπτός ως ένας καλοκάγαθος ινδιάνος αρχηγός, προς τα προϊόντα.

52 Η παρεμβαίνουσα εκτιμά ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι επαρκής, διότι το τμήμα προσφυγών εκτίμησε τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία και βάσει αυτών κατέληξε σε νομικά συμπεράσματα τα οποία ερείδονται στο δίκαιο περί κοινοτικού σήματος. Επιπροσθέτως, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι επαρκής, καθόσον το τμήμα προσφυγών εξέτασε, κατά την παρεμβαίνουσα, τα διαφορετικά οικεία προϊόντα και τις υπηρεσίες και ανέλυσε αρκούντως την έννοια και το περιεχόμενο του όρου «merchandising», διά της αναφοράς σε προηγούμενη απόφαση.

53 Βάσει του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ πρέπει να αιτιολογούνται. Η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και αναμφίλεκτο η συλλογιστική της αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, ώστε να καθίσταται δυνατόν για τους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και για το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ., κατ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2004, KWS Saat κατά ΓΕΕΑ, C-447/02 P, Συλλογή, EU:C:2004:649, σκέψεις 63 έως 65).

54 Ειδικότερα, οσάκις το ΓΕΕΑ απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως σημείου ως κοινοτικού σήματος, πρέπει, για να δικαιολογήσει την απόφασή του, να παραθέτει τον λόγο απορρίψεως της αιτήσεως, απόλυτο ή σχετικό, ο οποίος αποκλείει την καταχώριση αυτή, καθώς και τη διάταξη από την οποία αντλείται ο λόγος αυτός και να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά τα οποία έκρινε αποδειχθέντα και τα οποία, κατά το ΓΕΕΑ, δικαιολογούν την εφαρμογή της διατάξεως της οποίας έγινε επίκληση. Τέτοια αιτιολογία είναι, καταρχήν, επαρκής (απόφαση Mozart, σκέψη 36 ανωτέρω, EU:T:2008:268, σκέψη 46).

55 Όσον αφορά τον απόλυτο λόγο απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, για να εμπίπτει ένα σημείο στην επιβαλλόμενη από τη διάταξη αυτή απαγόρευση, πρέπει ο συσχετισμός του με τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες να είναι αρκούντως άμεσος και συγκεκριμένος, ώστε το οικείο κοινό να είναι σε θέση να αντιληφθεί άμεσα και χωρίς περαιτέρω σκέψη την περιγραφή των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών ή ένα χαρακτηριστικό τους [βλ., κατ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2005, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), T-19/04, Συλλογή, EU:T:2005:247, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 30ής Απριλίου 2013, ABC-One κατά ΓΕΕΑ (SLIM BELLY), T-61/12, EU:T:2013:226, σκέψη 17]. Συνεπώς, ο περιγραφικός χαρακτήρας ενός σημείου πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα οικεία προϊόντα ή τις υπηρεσίες και, αφετέρου, σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίο γίνεται αντιληπτό από συγκεκριμένο κοινό, συνιστάμενο στον καταναλωτή των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ., κατ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), T-34/00, Συλλογή, EU:T:2002:41, σκέψη 38].

56 Εντούτοις, στην προκειμένη περίπτωση διαπιστώνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται να ασκήσει τον έλεγχό του νομιμότητας επί των εκτιμήσεων του τμήματος προσφυγών σχετικά με τον περιγραφικό χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σήματος αναφορικά με τα οικεία προϊόντα και τις υπηρεσίες.

57 Πρώτον, όσον αφορά την πρόσληψη του σημείου WINNETOU, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το σημείο WINNETOU αναφερόταν στον κύριο χαρακτήρα σειράς μυθιστορημάτων του συγγραφέα Karl May και ότι η διαπίστωση αυτή δεν αμφισβητείτο από τους διαδίκους. Το τμήμα προσφυγών προσέθεσε, στο σημείο 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά τις αποφάσεις των γερμανικών δικαστηρίων, ο Γερμανός καταναλωτής αντιλαμβανόταν το σημείο WINNETOU ως αναφερόμενο σε έναν φανταστικό

καλοκάγαθο ινδιάνο αρχηγό. Εξάλλου, στο σημείο 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι, πέραν των βιβλίων, ο χαρακτήρας του Winnetou ήταν επίσης ο ήρωας δίσκων, κασετών, ταινιών και θεατρικών έργων. Προσέθεσε δε ότι τα εν λόγω ραδιοφωνικά ή θεατρικά έργα αποτελούσαν «προσαρμογές ιδιαίτερου είδους», στα οποία η δράση εκτυλισσόταν στο Φαρ Ουέστ και ο κύριος χαρακτήρας του Winnetou αντιστοιχούσε σε έναν καλοκάγαθο ινδιάνο.

58 Επομένως, προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, καθώς και από τα υπομνήματα και τις απαντήσεις του ΓΕΕΑ στα ερωτήματα που ετέθησαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, κατά την άποψη του τμήματος προσφυγών, το σημείο WINNETOU γίνεται γενικότερα αντιληπτό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως συνδεόμενο προς τις έννοιες «ινδιάνος» και «ινδιάνος αρχηγός».

59 Εντούτοις, το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε καμία ειδική ανάλυση προκειμένου να αποδειχθεί ότι το σημείο WINNETOU, πέραν της συγκεκριμένης σημασίας του ως αναφοράς σε έναν φανταστικό χαρακτήρα, γινόταν αντιληπτό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως αναφερόμενο στις έννοιες «ινδιάνος» και «ινδιάνος αρχηγός». Συναφώς, δεν μπορεί να συναχθεί από τα στοιχεία τα οποία αναφέρονται στα σημεία 22 έως 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι αποδείχθηκε τέτοια πρόσληψη του σημείου WINNETOU. Πράγματι, το τμήμα προσφυγών αρκέστηκε στο να περιγράψει τα έργα με θέμα τον χαρακτήρα Winnetou ως έναν φανταστικό καλοκάγαθο ινδιάνο αρχηγό. Επομένως, διαπιστώνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει καμία εκτίμηση και κανένα συμπέρασμα σχετικό με την πρόσληψη του σημείου ως αναφερόμενου στις έννοιες «ινδιάνος» και «ινδιάνος αρχηγός» εν γένει.

60 Η ως άνω ανεπαρκής αιτιολογία, δεδομένου ότι αφορά συλλογισμό ουσιώδη για την οικονομία της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθιστά αδύνατη την κατανόηση, κατά τρόπο σαφή και αναμφίλεκτο, του συμπεράσματος στο οποίο καταλήγει το σκεπτικό του τμήματος προσφυγών κατά την εκτίμηση του τρόπου με τον οποίο το σημείο γίνεται αντιληπτό.

61 Κατά τα λοιπά, το επιχείρημα του ΓΕΕΑ τόσο στα υπομνήματα που υπέβαλε όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά το οποίο το ευρύ κοινό αναφέρεται σε ταινίες, βιβλία ή σε θεατρικά έργα με τον τίτλο «Winnetou» ως βιβλία ή ταινίες με θέμα τους ινδιάνους, με αποτέλεσμα το σημείο WINNETOU να γίνεται αντιληπτό ως συνδεόμενο ευρύτερα προς τη θεματική «ινδιάνοι» και «ινδιάνος αρχηγός» δεν δύναται, έστω κι αν θεωρηθεί βάσιμο, να καλύψει αυτή την έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ δεν δικαιούται να προβάλει, διαρκούσης της δίκης, συμπληρωματικούς λόγους στηρίζοντες μια απόφαση η οποία είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, βάσει του άρθρου 296 ΣΛΕΕ [βλ. απόφαση της 20ής Μαΐου 2009, CFCMCEE κατά ΓΕΕΑ (P@YWEB CARD και PAYWEB CARD), T-405/07 και T-406/07, Συλλογή, EU:T:2009:164, σκέψη 69 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

62 Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη όσον αφορά την πρόσληψη του σημείου WINNETOU, καθόσον βαίνει πέραν της συγκεκριμένης σημασίας του ως αναφοράς σε έναν φανταστικό χαρακτήρα, ήτοι το εκλαμβάνει ως γενικότερη αναφορά στις έννοιες «ινδιάνος» και «ινδιάνος αρχηγός».

63 Δεύτερον, όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του αμφισβητούμενου σήματος και των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το αμφισβητούμενο σήμα έπρεπε να ακυρωθεί με εξαίρεση τα «τυπογραφικά στοιχεία» και τα «κλισέ» που περιλαμβάνονται στην κλάση 16, διότι τα προϊόντα αυτά δεν εμφανίζουν κανέναν σύνδεσμο προς τον χαρακτήρα του Winnetou. Για ορισμένα προϊόντα και υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 16, 41 και 42, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το αμφισβητούμενο σήμα έπρεπε να εκληφθεί ως περιγραφικό, δεδομένου ότι ο καταναλωτής υπέθετε ότι το σημείο WINNETOU περιέγραφε απλώς και μόνο το γεγονός ότι επρόκειτο για ταινία ή βιβλίο με θέμα τον Winnetou ή για άλλο προϊόν αυτού του τύπου (σημεία 28 και 31 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Για τα λοιπά οικεία προϊόντα, τα οποία χαρακτηρίστηκαν ως προϊόντα «merchandising», το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι, για το ενδιαφερόμενο κοινό, το σημείο WINNETOU περιέγραφε απλώς το γεγονός ότι τα προϊόντα συνδέονταν προς τις ταινίες ή προς τον μυθιστορηματικό χαρακτήρα, ότι ήταν ινδιάνικης τεχνοτροπίας, ότι συνδέονταν προς τα φεστιβάλ ή πωλούνταν στο

πλαίσιο των φεστιβάλ (σημεία 32 έως 42 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Όσον αφορά τις υπηρεσίες «μεταφοράς επιβατών», οι οποίες περιλαμβάνονται στην κλάση 39 και τις «υπηρεσίες παροχής διατροφής και ποτών» και τις «υπηρεσίες προσωρινής κατάλυσης», οι οποίες περιλαμβάνονται στην κλάση 43, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το αμφισβητούμενο σήμα είναι δηλωτικό ταξιδιωτικού προορισμού στη Γερμανία, ήτοι των φεστιβάλ (σημείο 43 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Τέλος, όσον αφορά το «υλικό διδασκαλίας και εκπαίδευσης (εκτός συσκευών)», το οποίο εμπίπτει στην κλάση 16, και τις «συσκευές και τα όργανα εκπαίδευσης», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 9, το αμφισβητούμενο σήμα είναι δηλωτικό, κατά το τμήμα προσφυγών, του γεγονότος ότι στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής διαδικασίας γίνεται χρήση των ιστοριών του Winnetou (σημείο 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

64 Είναι πρόδηλο ότι το τμήμα προσφυγών παρέθεσε ενιαία αιτιολογία, ιδίως για τα προϊόντα «merchandising».

65 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, αφενός, η εξέταση των απολύτων λόγων απαραδέκτου πρέπει να περιλαμβάνει καθένα από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η καταχώριση του σήματος και, αφετέρου, ότι η απόφαση με την οποία το ΓΕΕΑ απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως σήματος πρέπει, καταρχήν, να αιτιολογείται για κάθε ένα από τα εν λόγω προϊόντα ή τις υπηρεσίες (βλ. διάταξη του Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010, CFCMCEE κατά ΓΕΕΑ, C-282/09 P, Συλλογή, EU:C:2010:153, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

66 Αληθεύει, βεβαίως, ότι, εφόσον η καταχώριση μιας κατηγορίας ή ομάδας προϊόντων ή υπηρεσιών προσκρούει στον ίδιο λόγο απαραδέκτου, το ΓΕΕΑ μπορεί να περιοριστεί σε ενιαία αιτιολογία για το σύνολο των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών (βλ. διάταξη CFCMCEE κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 65 ανωτέρω, EU:C:2010:153, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

67 Εντούτοις, η δυνατότητα αυτή δεν πρέπει να αντιβαίνει στην ουσιώδη απαίτηση κάθε απόφαση με την οποία δεν γίνεται δεκτή η ύπαρξη δικαιώματος αναγνωρισμένου από το δίκαιο της Ένωσης να υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο, ο οποίος σκοπεί στη διασφάλιση της αποτελεσματικής προστασίας του δικαιώματος αυτού και, ως εκ τούτου, πρέπει να αφορά τη νομιμότητα του σκεπτικού της απορριπτικής αποφάσεως αυτής (βλ. διάταξη CFCMCEE κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 65 ανωτέρω, EU:C:2010:153, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

68 Ως εκ τούτου, η δυνατότητα του τμήματος προσφυγών να παραθέσει ενιαία αιτιολογία για σειρά προϊόντων ή υπηρεσιών υφίσταται μόνο στην περίπτωση προϊόντων και υπηρεσιών τα οποία έχουν μεταξύ τους αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο, ούτως ώστε να αποτελούν αρκούντως ομοιογενή κατηγορία, προκειμένου το σύνολο των εκτιμήσεων περί των πραγματικών στοιχείων και των νομικών εκτιμήσεων που αποτελούν το σκεπτικό της αποφάσεως, αφενός, να καθιστά αρκούντως σαφή τη συλλογιστική του τμήματος προσφυγών για καθένα από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της κατηγορίας αυτής και, αφετέρου, να αφορά αδιακρίτως καθένα από τα οικεία προϊόντα και τις υπηρεσίες [βλ. απόφαση της 2ας Απριλίου 2009, Zuffa κατά ΓΕΕΑ (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP), T-118/06, Συλλογή, EU:T:2009:100, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

69 Με γνώμονα τα ανωτέρω, πρέπει να εξετασθεί εάν η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι επαρκής όσον αφορά τον άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο που πρέπει να αποδειχθεί μεταξύ των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών και του σημείου WINNETOU, προκειμένου να διαπιστωθεί ο περιγραφικός χαρακτήρας του αμφισβητούμενου σήματος.

70 Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι τα προϊόντα τα οποία χαρακτηρίζονται ως προϊόντα «merchandising» δεν εμφανίζουν μεταξύ τους αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο ώστε να συγκροτούν ομοιογενή κατηγορία για την οποία το τμήμα προσφυγών μπορεί να παραθέσει ενιαία αιτιολογία κατά την έννοια της νομολογίας.

71 Έτσι, το τμήμα προσφυγών ενέταξε στην κατηγορία προϊόντων «merchandising» πληθώρα προϊόντων που εμπίπτουν σε ένδεκα διαφορετικές κλάσεις, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται ιδίως τα «είδη αρωματοποιίας», τα «αιθέρια έλαια», τα «καλλυντικά», τα «πολύτιμα μέταλλα και κράματα αυτών», τα «κοσμήματα», τα «είδη ωρολογοποιίας», τα «χρονομετρικά όργανα», το «χαρτί», τα «αυτοκόλλητα», τα «είδη χαρτοπωλείου», τα «μικρά είδη από δέρμα, ιδίως πορτοφόλια για κέρματα», οι «ράβδοι περιπάτου», τα «υφάσματα και είδη υφαντουργίας», τα «είδη πιλοποιίας», τα «παιχνίδια», τα «διακοσμητικά χριστουγεννιάτικων δέντρων», τα «είδη γυμναστικής και αθλητισμού», οι «αριθμομηχανές», οι «ηλεκτρονικοί υπολογιστές», οι «συσκευές και όργανα φωτογραφικά», τα «δοχεία οικιακής και μαγειρικής χρήσης», τα «χτένια και σφουγγάρια», τα «είδη γραφείου», τα «πλαστικά υλικά συσκευασίας», τα «κρέατα», τα «ψάρια», οι «μαρμελάδες», οι «κομπόστες», τα «παγωτά» και τα «ζαχαρώδη».

72 Τα προϊόντα αυτά παρουσιάζουν μεταξύ τους τέτοιες διαφορές, ως προς τη φύση, τα χαρακτηριστικά τους, τη χρήση για την οποία προορίζονται και τον τρόπο διαθέσεώς τους στο εμπόριο, ώστε να μην μπορεί να γίνει δεκτό ότι αποτελούν ομοιογενή κατηγορία. Εξάλλου, ο χαρακτηρισμός προϊόντων ως «merchandising» ουδόλως αιτιολογείται ειδικώς στην προσβαλλόμενη απόφαση πέραν της αναφοράς κατά την οποία τα εν λόγω προϊόντα έχουν καταστεί ευρείας καταναλώσεως σε όλους τους δυνατούς και νοητούς τομείς. Εντούτοις, τέτοια αναφορά δεν καθιστά δυνατό τον προσδιορισμό των λόγων για τους οποίους προϊόντα τόσο ετερόκλητα παρουσιάζουν επαρκή ομοιογένεια, παρά τις προφανείς διαφορές τους, ώστε να συγκροτούν ομάδα προϊόντων για την οποία μπορεί να παρατεθεί ενιαία αιτιολογία.

73 Επιπροσθέτως, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τον άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο μεταξύ των ως άνω προϊόντων και του σημείου WINNETOU είναι υπέρμετρα γενική και αόριστη και, συνεπώς, δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 66 έως 68 ανωτέρω.

74 Επομένως, τα μόνα στοιχεία αιτιολογήσεως του περιγραφικού χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σήματος σχετικά με τα ως άνω προϊόντα παρατίθενται στα σημεία 32 και 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά τα οποία, για τα προϊόντα «merchandising», το σημείο WINNETOU περιγράφει ότι πρόκειται για προϊόντα συνδεόμενα προς τις ταινίες ή τον μυθιστορηματικό χαρακτήρα για τα οποία ο καταναλωτής υποθέτει ότι είναι απλώς διαφημιστικά προϊόντα καλούμενα «Winnetou», χωρίς να συνάγει την προέλευση των προϊόντων.

75 Εντούτοις, αυτή η αιτιολογία είναι ανεπαρκής και δεν καθιστά σαφές με ποιο σκεπτικό το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το αμφισβητούμενο σήμα εμφάνιζε αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο προς τα επίμαχα προϊόντα, ώστε το οικείο κοινό να είναι σε θέση να αντιληφθεί άμεσα και χωρίς περαιτέρω σκέψη την περιγραφή των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών ή ένα χαρακτηριστικό τους. Πράγματι, ο χαρακτηρισμός προϊόντων ως προϊόντων «merchandising» και τα διαλαμβανόμενα στα σημεία 32 και 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως αποτελούν γενικές κρίσεις και στερούνται παντελώς ειδικής αναλύσεως σχετικά με τη φύση και τα χαρακτηριστικά των επίμαχων προϊόντων τα οποία, επιπροσθέτως, δεν συγκροτούν ομοιογενή κατηγορία προϊόντων.

76 Κατά συνέπεια, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009, καθόσον δεν καθιστά δυνατόν για το Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει αποτελεσματικό δικαιοδοτικό έλεγχο της προσβαλλομένης αποφάσεως.

77 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τις εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών σχετικά με ορισμένα προϊόντα και υπηρεσίες που αναφέρονται στα σημεία 34, 36, 37 και 39 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

78 Πράγματι, μέσω αυτών των εκτιμήσεων, το τμήμα προσφυγών περιορίστηκε να επισημάνει ότι τα εν λόγω προϊόντα μπορούσαν να είναι ινδιάνικης τεχνοτροπίας, να συνδέονται προς τον χαρακτήρα του Winnetou και γενικότερα προς θέματα σχετικά με τον εν λόγω χαρακτήρα, ή, επίσης, προς τα φεστιβάλ.

79 Εντούτοις, πρέπει, καταρχάς, να υπομνησθεί ότι, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 62 ανωτέρω, η διαπίστωση κατά την οποία το σημείο WINNETOU γίνεται αντιληπτό ως συνδεόμενο προς τις έννοιες «ινδιάνος» και «ινδιάνος αρχηγός» δεν είναι αρκούντως αιτιολογημένη. Επιπροσθέτως, οι αναφορές κατά τις οποίες πρόκειται για προϊόντα πωλούμενα σε καταστήματα με αναμνηστικά αντικείμενα, για ρούχα καλούμενα «Winnetou», ήτοι ρούχα που φέρει ο Winnetou ή τα οποία αναφέρονται στον Winnetou, για βαλίτσες στις οποίες εικονίζεται ο Winnetou, για καρυοθραύστη σε σχήμα ινδιάνου αρχηγού ή για τρόφιμα πωλούμενα κατά τη διάρκεια φεστιβάλ, επίσης δεν καθιστούν δυνατή την κατανόηση, κατά τρόπο σαφή και αναμφίλεκτο, του σκεπτικού του τμήματος προσφυγών κατά το οποίο το αμφισβητούμενο σήμα, το οποίο, κατά τα λοιπά, είναι λεκτικό σημείο και όχι εικονιστικό σήμα το οποίο αναπαριστά έναν ινδιάνο, είναι περιγραφικό των ως άνω προϊόντων.

80 Κατά συνέπεια, κρίνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη.

81 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι αντίκειται στις αρχές της αυτοτέλειας και της ανεξαρτησίας του κοινοτικού σήματος, καθώς και λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας, παρέλκει δε η εξέταση του δεύτερου, του τέταρτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

82 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 2, του ίδιου Κανονισμού, όταν οι ηττηθέντες διάδικοι είναι περισσότεροι του ενός, το Δικαστήριο αποφασίζει για την κατανομή των εξόδων.

83 Επομένως, πρέπει το ΓΕΕΑ να καταδικαστεί, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, και στα έξοδα της προσφεύγουσας, η δε παρεμβαίνουσα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 9ης Ιουλίου 2013 (υπόθεση R 125/2012-1), καθόσον με αυτή έγινε δεκτή η αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας.

2) Το ΓΕΕΑ καταδικάζεται, πέραν των δικαστικών του εξόδων, και στα δικαστικά έξοδα της Karl-May-Verlag GmbH.

3) Η Constantin Film Produktion GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Μαρτίου 2016.

(υπογραφές)